

РЕШЕНИЕ

№ 3412

гр. София, 26.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **2306** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на ОДБХ-С.-град с представляващ К.Н. срещу Решение от 05.01.21г по нахд № 15161/20г на СРС,НО, 2ри състав, с което е отменено НП № 240/23.09.20г на Директора на ОДБХ-С.-град, с което на осн. чл. 440 ал.2 вр.ал.1 от ЗВД /ред. ДВ бр. 87/05г/ вр. чл. 3 ал.1 от ЗАНН, за нарушение по чл. 248 т.3 от ЗВД /ред. ДВ бр.7/13г/ на [фирма]-С. е наложено адм.наказание “имущ.санкция” в минималния размер на 2000лв.

В кас.жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно, като се моли за отмяната му, потвърждаване на НП и присъждане на разноските. Твърди се, че изводите на СРС са противоречиви, а наказаното дружество много добре е разбрало за какво нарушение е наказано. В съд.заседание адв.Ч. поддържа жалбата, като изтъква, че нарушението е с висока степен на общ.опасност, нарушената норма действително е неясна, но СРС не я е изтъкувал правилно. В такъв голям магазин е установено значително количество стоки с изтекъл срок на годност,които не са надлежно маркирани, като проверяващият лекар е допуснал грешна правна квалификация, но това не опорочава НП до степен незаконосъобразност.

Ответникът [фирма]-С. не се представлява в съд.заседание и не е изразил становище по жалбата.

Прокурорът изразява становище за основателност на к.жалба, като нарушението е

безспорно доказано, ясна е датата на извършване на нарушението-18.06.20г, като не е задължително в АУАН да е написана точната правна квалификация на нарушението. СРС е следвало да направи преквалификация, ако намира правната квалификация за грешна. Нарушението е безспорно доказано и НП следва да се потвърди.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу решение на СРС по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът намира решението на СРС за валидно и допустимо, както и за проц. и мат.законосъобразно, а жалбата за неоснователна, по следните аргументи на Кас.състав:

Видно от АУАН, съставен на 26.06.20г, нарушението е установено при извършена проверка на 18.06.20г/съставен е при проверката и КП от 18.06.20г/, като нарушението е такова по чл. 248 т.3 от ЗВД/ред. ДВ бр.22/19г/. В НП от 23.09.20г е посочено, че нарушението е по чл. 248 т.3 от ЗВД/ред. ДВ бр.7/13г/, като е извършено и едновременно установено на 18.06.20г, за което се налага наказание по чл. 440 ал.2 вр. ал.1 от ЗВД /ред. ДВ бр.87/06г/ вр. чл. 3 ал.1 от ЗАНН. Щом нарушението е извършено на 18.06.20г, при повдигане на обвинението с АУАН на 26.06.20г следва да се приложи ЗВД в редакция към 18.06.20г /вр. чл. 3 ал.1 от ЗАНН/. Към 18.06.20г/датата на нарушението /- ЗВД е действал в ред. ДВ бр.52/09.06.20г/в сила от 09.06.20г/, като чл. 248 т.3 все още е действал /тъй като е бил отменен съгл. предходна ред. ДВ бр.51/05.06.20г, но тази предходна редакция влиза в сила по-късно - на 20.06.20г/.Следователно, към датата на нарушението нарушената правна норма - чл. 248 т.3 от ЗВД действа/отмяната ѝ още не е започнала да действа/, но към датата на АУАН/26.06.20г/ и на НП/23.09.20г/- вече е отменена.СРС е отменил НП и защото е приел/т.е. един от аргументите на СРС/, че е нарушено правото на наказаното лице да разбере за какво нарушение е наказано. Това е правилен извод, тъй като с АУАН на 26.06.20г е повдигнато обвинението, а към тази дата сочената за нарушена норма от ЗВД не съществува /от 20.06.20г регламентацията е в друг закон- ЗУАВ/.Наказанието е наложено с НП на 23.09.20г, като към тази дата чл.440 от ЗВД е бил отменен/с ДВ бр.51/05.06.20г, в сила от 20.06.20г/. Санкционната норма е била отменена още към датата на АУАН/26.06.20г/, като в резюме- към датата на АУАН не са съществували в ЗВД нито нарушената, нито санкционната норма. Това е достатъчно да обоснове незаконосъобразност на НП, респ. на АУАН, поради което и само на това основание решението на СРС като краен резултат е правилно.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.01.21г по нахд № 15161/20г на СРС,НО, 2ри състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: